

[Kristine Helthberg.]

man have stillet op uden denne nye anledning? Foråret og eksamenstiden er tilsyneladende velegnet til at anvende RUC til at vise de studerende — og det drejer sig her ikke kun om de godt 200, heller ikke engang om de godt 1.400, på RUC, men hele gruppen af de studerende i landet — at det er de borgerlige, der bestemmer.

Anledningen til debatten i dag var ringe, i og for sig meget ringe, især hvis man ser den i lyset af de ordførertaler, som de borgerlige partiers ordførere holdt ved den forrige RUC-behandling her i tinget. Hvis man tager dem alvorligt, hvordan kan man så overhovedet have tænkt sig, hvis man mente, hvad man sagde dengang, at dette syndens Sodoma og Gomorra, dette revolutionens arnested, nu skulle være blevet til et tilholdssted for en glatfriseret og artig ungdom, nogle studenter, der bøjede sig for alt, hvad man bød dem — og det på kun godt 3 måneder?

De evindelige citater af det, som professor Rold Andersen og professor Erling Olsen sagde ved en tidligere lejlighed og skrev for temmelig lang tid siden, bringer jo intet nyt i denne sag. De problemer er jo blevet gennemdrøftet, forrige gang vi vendte denne historie herinde i folketinget. Vi var allerede dengang bekymrede over hele indgrebet og for, at det, som var meningen med det eksterne rektorat, ville føre til, at centerets hele karakter af eksperiment ville ødelægges. Et eksperiment, som man fra mange sider både herhjemme og i udlandet ser hen til, i håb om en ny inspiration for arbejdet med at modernisere de videregående uddannelser.

Når man laver et eksperiment — og det er i og for sig de samme partier, der i dag prøver at ødelægge det, som i sin tid skabte RUC — må man have lidt tålmodighed for at se, hvordan dette eksperiment falder ud, og hvad man kan lære af det. Det var her opbyggeligt at se, at der dog var nogle fra de partier, der må tage ansvaret for, at RUC blev til, hvad det blev til, der tager ansvaret for det, og det vil jeg takke fru Lone Dybkjær for. På godt og ondt kan vi ikke tage eksperimenter, der kun giver positive resultater, alvorligt. Ingen forsker ville på forhånd gå ud fra, at et eksperiment er noget, der giver et i alle henseender positivt resultat i forhold til, hvad han forventede.

Men her har man slet ikke villet afvente eksperimentets resultater. Endnu inden de første 4. års studerende har kunnet forlade centeret, bruger man enhver tænkelig lejlighed til at spænde ben for forsøget. Det er her, efter min mening, partiet venstre må bære et ganske særlig tungt ansvar, for netop venstre skulle man forvente var det parti, der var åbent over for forsøg, der bryder med den teoretiske dominans, forsøg, der søger at kombinere studier med livet. Og det nytter ikke noget, at hr. Brixtofte tager forsøgstanken så varmt til sit hjerte, når han samtidig i den efterfølgende sætning gør alt for at slå den ihjel.

Noget af det mest positive ved RUC er, at man her har taget fat på et af de virkelig betydningsfulde problemer, nemlig åbningen af den videregående uddannelse for dispensater, dvs. folk, der vil studere på grundlag af helt andre forudsætninger end studentereksamen. Ca. 25 pct. af denne gruppe studerende klarer sig og arbejder på RUC. Hvor ellers har man gjort et så positivt forsøg på en åbning ud mod samfundet?

Arbejdet med projekter har skabt mulighed for fornyelse, en væsentlig og interessant fornyelse. Men ganske specielt har RUC skabt muligheden for en hidtil ukendt nær kontakt mellem arbejdspladser og de studerende. En række arbejdspladsundersøgelser har betydet, at de berørte arbejdere har fået et helt andet forhold til de studerende og til deres studier, et nært, venskabeligt og forstående forhold. Det har måske netop været det farlige punkt. I de over 50 meter protestskrivelser, der til dato er fremkommet mod RUC-overgrebet og planerne om videre overgreb, har protesterne fra tillidsmænd og arbejdspladser efter min mening haft en ganske afgørende stor vægt.

Med de 2. års studerendes uvilje mod at gå op til eksamen som påskud er der fra borgerlig side ført en voldsom hetz. Man skjuler bevidst de utvivlsomt positive resultater af arbejdet, både de resultater, der er positive ud fra vores, ud fra arbejdspladsernes, ud fra arbejderpartierne synsvinkel, og selv de resultater i retning af, hvad jeg vil kalde en passivisering og borgerliggørelse af RUC, som det eksterne rektorat står for, og som vi for vor part gerne havde undværet.

De sidste dage har bragt et juridisk og menneskeligt set ejendommeligt indgreb